

Dette Forslag haaber jeg allerede om meget faa Dage at kunne fremlægge for det ærede Thing. Grunden til, at dette ikke allerede er skeet, er alene den, at jeg har maattet afsente Oplysninger i denne Henseende fra Udlandet. Under saadanne Omstændigheder som de, hvori vi befandt os i 1849, er det vistnok ogsaa temmelig sandsynligt, at Regjeringen har været nødt til at gribe til Reservefonden som en Ressource, for at afhjælpe de Banffeligheder, for hvilke den i en saa høi Grad har været udsat, at man neppe vil kunne forestille sig nogen Regjering mere nødsaget til et saadant Skridt, end vi dengang vare.

Hertil troer jeg at kunne indfrænte mig med Hensyn til denne Indtægtspost. Hvad Domma i n e s I n d t æ g t e r n e angaaer vil det af de udførlige Bilage, som her ere meddeelte, fremgaae, hvor omhyggelig hele denne Side af Budgettet er behandlet. Jeg troer, at det allerede deraf vil fremgaae at denne vigtige Deel af Statens Indtægter er ordnet paa en ganske anden Maade, end hidtil, navnlig hvad Domainernes Bestyrelse angaaer, idet denne nu er overgivet til en sagkyndig Autoritet, istedetfor at den før umiddelbart udgik fra vedkommende Ministerium. Skjøndt Indtægterne saaledes allerede ere blevne noget høiere ved denne Ordning end de have været tidligere, saa troer jeg dog, at de i Fremtiden kunne blive endnu større, navnlig naar den Reform, som forestaaer Postvæsenet, bliver gennemført. Jeg finder det her ikke overflødig at bemærke, at jeg ikke har ifunde at forelægge den nærværende Rigsdag noget Forslag om Afhændelsen af Domainer. Jeg troer, at det indtil videre bør have sit Forblivende ved Resolutionen af 1ste Juli 1846, som nu bestemmer Arvefæste; men jeg skal dog tilføie, at jeg i den senere Tid har truffet Foranstaltninger, hvorved det endnu yderligere end ved den nævnte allerhøieste Resolution er tilfattet, lettes for Livsfæstere at erholde Arvefæste ved nemlig ikke at maatte udbetale den hele Kjøbesum contant, men for en Deel af samme at kunne udstede Obligation.

Hvad de directe Skatter, som omtales i Indtægts-Bilag 1, angaaer, da skal jeg ikke her omtale disse for det Første. Der foreligger som bekendt Rigsdagen en egen Lov, hvori

dets directe Skattevæsen vel egentlig ikke er omreguleret, men hvorved det er omformet og sammendraget. Ligesom det er en Selvfølge, at de vedkommende Poster i Finantsforslaget maae modificeres, hvis Rigsdagen ikke antager denne Skattelov, hvorfra der ved flere Poster i Budgettet er gaaet ud, saaledes maa jeg bemærke, at den samme Virkning ogsaa vil indtræde, hvis det skulde blive Thinget umuligt at antage dette Lovudkast saa betimeligt, at det kan træde i Kraft fra 1ste Januar dette Aar. Ethvert senere Tidspunct, dette træder i Kraft, vil udøve den samme Indflydelse paa Finantsloven, som om det forkastedes og vil nødvendig medføre at enkelte Dele af Budgetforslaget maa modificeres. Disse Forandringer ere vistnok ikke ganske lette; de ere imidlertid mulige, og det vil naturligviis være Finantsministerens Sag, ved at sætte sig i Forbindelse med Rigsdagen at iværksætte dette paa den hensigtsmæssigste og hurtigste Maade; saasnart det befindes at være fornødent. Imidlertid troer jeg at burde gjøre opmærksom paa, at det fra Regjeringens Side maatte anses meget ønskeligt, og jeg troer i en høi Grad ønskeligt, om den hele Omregulering, hvorpaa vort Skattevæsen støtter sig, kunde træde i Kraft fra dette Aars Begyndelse, da den i modsat Fald maa udsættes til næste Aars Begyndelse; thi den kan ikke træde i Kraft i Midten af Aaret. Med Hensyn til en af de Statter, som er opført paa dette Bilag, nemlig Rangsstaten, finder jeg mig foranlediget til at bemærke, at Regjeringen, skjøndt de i den tidligere Lovgivning Rangen hjemlede Forrettigheder ere hævede ved Grundloven, ikke har fundet sig foranlediget til at indgaae paa nogen Ophævelse af denne Stat, saaledes som det af det i den Anledning Meddeelte vil sees.

Hvad de indirekte Skatter og Afgifter angaaer, da overseer Regjeringen ingenlunde hvad der kan være at erindre mod flere af disse, saavel Stempelpapirs-Afgiften som Arve-Afgifter o. s. v.; men ligesom Regjeringen troer, at man saa lidet som muligt bør fravige det Princip at holde sig til de gjældende Skatter, saaledes maa det vist ogsaa erkjendes, at Tidsumstændighederne ere særdeles ugunstige til at forelægge specielle Lov-